

שבת
שלום

פרשת בא

"ואם ימעט הבית מהיות מְשֶׁה ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו..." (שמות י"ב, ד').

השה נאכל בזמן קצוב, ללא שאריות- כך שיספיק בדיוק לאוכל אותו. ציווי זה מחייב תכנון מוקדם ושיתוף פעולה: משפחתי-חברתי-כלכלי.

זו המצווה הראשונה הניתנת לכלל ישראל, ומהווה הלכה למעשה את הגרעין סביבו מתגבש העם – שותפות אקטיבית.

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: יצחק שלומי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.48	זמן תפילין /טלית	16.43	הדלקת נרות
9.17	סוף זמן ק"ש	16.50	מנחה א' 14.00 ב' 16.50
17.08←17.05	שקיעה		ערבית ושיעור- אליאב לזר
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.55	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.26	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.40	צאת השבת

פרשת פֵּאֵה

בסיפור של יציאת מצרים משולבים שלושה סיפורים לפיהם ישראל נוקטים בדרך של תרמית אל מול מצרים:
 1. תרמית שלושת הימים – האמירה לפרעה כאילו הכוונה היא לצאת ממצרים רק לשלושה ימים. 2. תרמית השאלת הכלים - ה' מצווה את בני ישראל לקחת כלים בהשאלה מידי המצרים בכוונה תחילה שלא להחזירם.
 3. תרמית 'וישובו ויחנו' – לפי הוראת ה' בני ישראל חוזרים לאחור במסעם ממצרים על-מנת להטעות את פרעה כדי שיחשוב שבני ישראל תעו בדרך ושיש בידו להחזירם לשעבוד.

הקורא המחונך על דרך היושר עשוי לשאול האם מותר מלכתחילה לעשות מעשי תרמית שכאלה. ואכן, הסברי הפרשנים לתרמיות אלה רבים ומגוונים. כך, למשל, יש הטוענים כי 'במלחמה כמו במלחמה'. כלומר, ישנם כללי מוסר והתנהגות מקובלים המתאימים לחיים הרגילים אשר בהם אין אדם רשאי לפגוע בזולתו או ברכושו. אך במלחמה שוררים כללים של צורך והישרדות אשר גוברים על כללי המוסר וההתנהגות המקובלים. במילים אחרות: בתנאי השעבוד אין לתבוע מישראל לפעול מול המצרים בדרכי יושר.

ניתן להסתכל על אופן פעולתם של בני ישראל כלפי המצרים מזווית נוספת. בני ישראל היו במצרים כמה דורות בסכנת השמדה ומשועבדים בעבודת פרך. תנאים כאלה עלולים להשחית את הקו מוסרי של האדם. זו אחת המשמעויות של הפסוק: "וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה" (דברים, כ"ו, ו). כלומר, הפכו אותנו לרעים על ידי העינויים והעבודה הקשה.

אם כך, למרות שנראה כי למעשי התרמית כנגד המשעבדים ישנה לגיטימציה מוסרית, אפשר לשאול האם יש גבול למעשים שרשאי אדם לעשות נוכח מעשים אכזריים של אויבו.

ישנם מצבים קיצוניים בהם אדם עלול להישבר ולאבד את כל העשתונות והגבולות, את כל הנורמות על פיהן הוא חונך ולעשות מעשים אשר הוא וסביבתו לא היו מעלים על הדעת שהוא מסוגל לעשות. מצב קיצוני כזה יכול להיות אובדן של דמות קרובה אצל אדם אחד, פגיעה בכבוד אצל אחר, מפגש עם עוול מוסרי ועוד. יחד עם זאת, ישנו גבול דק אך חשוב בין המקרים בהם יש לגיטימציה מוסרית לחרוג מגבולות הטוב והישר על מנת לשרוד ולנצח את הרוע, ובין מצבים בהם אובדן גבולות גורם לפורקן יצרים ולנקמה.

אֵלֶּךָ רֹאבִין – אֵי הַאֲשַׁחְתּוּן

<p>לאבנר רועי</p> <p>אתך באבלך על מות אמך</p> <p>בלה רבינוביץ' ז"ל</p> <p>קיבוץ סעד</p>
--

ביום ששי - ארחנו את ארגון "השומר החדש" למפגש ארצי. היה זה יום עיון מתקדם בנושא: "גששות", שכלל מצגות מרשימות ומידע חשוב, דיווחה יפה שי- חדד סמנכ"לית הארגון. מתנדבים ומתנדבות שחזותם מסגירה את היותם "אנשי שטח" - בוץ דבוק בנעליהם, דגמ"ח ושיער ארוך וכו', צבאו על המועדון-לחבר. הם הרגישו כבני בית, ואנו אימצנו אותם בשמחה. קצת מוזר לדמיין גשש יהודי מחפש עקבות של בדואי..

בשבת - התארחו ילדי כפר עזה בקיבוצנו במסגרת "משימות שנת בר מצווה" על ידי ילדי כיתות ז', משפחותיהם ומדריכיהם- מכתב תודה מפורסם בהמשך. יישר כח לוועדת חינוך, למנחם ולחגית בלומנטל ולמשפחות, על קירוב הלבבות. אשרינו שזכינו להיות 'הבית היהודי' עבור תושבי הסביבה. לאחר השבוע הסוער, יצאה החמה מנרתיקה, והמוני בית ישראל יצאו להסתער על הכבישים, במטרה לחזות בפלאי הטבע- שלג בפסגות הגבוהות ושצף של זרימות בנחלים. בפועל, צפו חלק מהנהגים במשך שעות רבות בלוחיות הרישוי של הרכב שלפניהם, עד שזכו להגשים את חלומם. אנו, שומרי השבת, הדבקים במזמור: "הילוכם תהא בנחת..." - ניצלנו מהפקקים. במוצ"ש התעדכנו על כך שהרב עובדיה יוסף לקה בשבץ קל, ופעילי ש"ס נושאים תפילות להחלמתו, עם רמז קל לכך, שעוד כמה מנדטים יעשו לו נחת רוח..

במהלך השבוע- נרשמו מספר פעולות החייאה למערכת הבחירות המנומנמת. ראשון התעורר אהוד אולמרט ובישר לתקשורת על בזבוז מיליארדים בהיערכות נגד איראן. לדעתו מדובר היה ברעיון מגלומאני שממילא לא היה יוצא אל הפועל. נושא זה התאדה כחנקן נוזלי, לא עברה יממה ועלה נושא חדש במקומו - הגירעון. מסתבר שגם אנו כמו ידידתנו הגדולה מעבר לים נשענים על חובות ההולכים ותופחים הרבה מעבר לתחזיות. מייד נזעקו ראשי השלטון והרגיעו כי המצב לא כל כך נורא. הס מלהזכיר את המילה "מיסים" בשום הקשר, ובמיוחד שבוע לפני ההליכה לקלפי- כך ייעץ כנראה יועץ התקשורת. גם נושא זה התנדף במהירות, ובהיעדר אידיאולוגיות ברורות בין הגושים ממשיכים הם להתכתש בינם לבין עצמם. הגדילו לעשות אנשי ש"ס אשר מצאו את האשם בדעיכתם בסקרים ובמצבו של מרן- הלא הוא מיודענו הגאון רבי אמנון יצחק שליט"א! באחת מאסיפותיו גברה האלימות והיא פוזרה באמצעות גז מדמיע. בתוספת גז צחוק היינו מגיעים לתוצאה המתאימה יותר- צחוק ודמיע.. המחזיר בתשובה האגדי, יוצא נגד הממסד הנתפס בעיניו כאשכנזי ואינו מקבל את מרותו. בנוסף הוא מצהיר על כך שלא ישתתף בבחירות כמועמד או אף כמצביע. הוא אינו מקבל גם את מרותו של הרב עובדיה ונשמע אך ורק ל..רב שטיינמן! נקווה שהחוזרים בתשובה לא יתחרטו ויחזרו בשאלה לאור ההיגיון שבטיעונו.. אריה דרעי אשר נשלף מהבידעם, אינו מספק את הסחורה ומשתמש בטקטיקה הלקוחה מהמאה הקודמת- השד העדתי. יאיר לפיד מצהיר הצהרות לא מחייבות, ומוכן להתחייב רק על כך שבמפלגתו לא יהיו שרים בלי תיק- סמל השחיתות כדבריו. ציפי ושלי, מתקוטטות ומנסות להרוויח נקודות. אפילו על קיבוצי 'השומר הצעיר' פשטו מפלגות הימין לקושש מנדטים, לאור תסכולם של החברים מההנהגה שזנחה אותם לטענתם, ויצאו עם תוצאות מעודדות. בחזית 'הבית היהודי' יושב בעל הבית ומחייך. מאחוריו מציצה בחשש עקרת הבית, ושאר בני המשפחה מסתתרים היטב בחדרים. 'מרץ' מחשבת שוב ושוב מסלול מחדש במטרה לאתר פרטנר אמיתי לשלום, ומצעו של הרב אמסלם- הכוכב התורן, נשמע טוב מכדי להיות אמיתי. 'קדימה' עומדת להינצל בעור שיניה מאיפוס מנדטים. ו'הליכוד ביתנו' דומה למטבח שבו עורבבו בטעות כלי הבשר והחלב. בהעדר חזון, רבע מהציבור ממשיך עדיין להתלבט, ועוד נכוננו לנו הפתעות של הרגע האחרון. הבית היהודי? אמסלם? מרץ? מי מביניהן תפתיע?..

אח..איפה,איפה הם-ימי התום, בהם כל אחד מאתנו ידע את מקומו הטבעי. אלו הלכו שבי אחר נאומיו הדמגוגים של מנחם בגין בכיכרות, ואלו עמדו לצידו של פרס בזמן שגילה גבורה ונחישות מול מטחי העגבניות הבשלות שנזרקו לעברו..

הערה : השבוע יוצא העלון מוקדם מהרגיל - יום רביעי בלילה, כך שגם הנוסעים ל"אולגה" יוכלו להתעדכן בנעשה בקיבוץ. נאחל להם חופשה נעימה, לפחות כמו זו שהיתה לנו ב"כפר הנופש באשקלון".

יורט ק'מלמן

מכתב המחמט את הלב..

ינואר 2013

לכבוד

אורלי וייס

רכות חינוך, קיבוץ סעד

הנידון : מכתב תודה-אירוח ילדינו בקיבוצכם

בשישי-שבת 11-12/1/13 התארחו ילדי כיתה ז' של כפר עזה אצל משפחות ילדי כיתה ז' מסעד, במסגרת פעילות משימות שנת בר מצווה.

הילדים שלנו, 13 במספר, נהנו משבת נפלאה ונחשפו לצורת חיים אחרת-מעניינת ומרתקת. כמובן שעשינו להם פעולת הכנה ואף התקיים מפגש עם ילדי סעד שבועיים לפני כן אצלנו בקיבוץ. מדהים היה לראות איך נוצר קשר נהדר בין הילדים, כבר מההתחלה.

ברצוננו להודות לך אורלי על שיתוף הפעולה המדהים. בנוסף, אנו מודים מקרב לב למדריכים הנהדרים חגית ומנחם בלומנטל על כל התאומים והעברת הפעילות. תודה למשפחות המארחות שפתחו את ביתם עבור ילדינו... תודה ענקית לילדי כיתה ז' שארחו אותנו כל-כך יפה. הילדים ימשיכו לשמור על קשר ביניהם. נשמח לארח אתכם ולהיפגש לפעילויות שונות גם אצלנו. אנו מקווים שסוף השבוע הזה, פתח מסורת שתהיה חלק ממשימות בר המצווה שעוברים ילדינו כל שנה. זהו עוד ביטוי ליחסים הנהדרים שיש בין שני הקיבוצים שלנו כבר שנים רבות.

בתודה והערכה,

ורד אפרים

השם-ילדי קבוצת חמנית, וההורית

כפר צנה

אפי – מורה לחיים

היינו זוג צעיר שגידל ילד המתעניין בטבע מיום שיכול לשאול "מה זה" ו "איך קוראים לזה" ואנחנו חסרי השכלה בטבע, כלומר לא יכלנו לספק את כל המידע שהתבקשנו, חלק כן, אבל ממש לא את הכל. מה עושים? שמנו פעמינו כמעט יום יום לביתם של חיה ואלי (לימים אליעזר) ואלי, בסבלנות רבה ענה על כל שאלותיו של נתן ז"ל. וכך גם אנחנו הרחבנו את ידיעותינו בתחום, שלימים הפך נושא מרכזי לכל המשפחה.

פגישותיי עם אליעזר לא הסתיימו בביקורים בענייני טבע, לימים לימדנו שנינו בחברת הנוער ובילינו יחד בישיבות מורים בהן דנו על כל תלמיד ותלמיד. אני הייתי מורה צעירה והקשבת לי לכל מילה שאמרו ותיקים ומנוסים ממני. הבחנתי שגישתו של אליעזר אחרת ומיוחדת, הוא לא התחיל לדבר על תלמיד או תלמידה מבלי שמנה, מיד בהתחלה, את כל מעלותיהם הייחודיות. כך ראה אליעזר כל אדם, מעלותיו קפצו לנגד עיניו כדבר ראשון וחשוב ביותר. הדבר בא לידי ביטוי גם ביחסיו עם נכדיו להם העניק את כל תשומת הלב והאהבה. לימים כאשר למדתי הנחיית הורים ודובר על העצמת הילד בעזרת הדגשים על היתרונות שלו, הבנתי שהתכונה הזאת הייתה מולדת אצל אליעזר והשתדלתי לנכס אותה לעצמי.

כאשר ערכתי את "עלים" היה עליי לסרב לאליעזר להביא לדפוס בכל שבוע משהו מיצירותיו. ניסיתי להסביר את המדיניות שלנו כמערכת – אפשר מדי פעם אבל לא בצפיפות כזאת, הגזרה הייתה קשה עליו וגם עליי. התרומה של אליעזר להשכלתי במדעי הטבע ובעיקר גישתו לבני אדם היא זו שהפכה אותו בעבורי מורה לחיים.

ענה צרור

עצמוצי לאפולוס

שלום עליך מורי ורבי,

ביטוי זה מהווה במקורו מדד למונח ההלכתי "תוך כדי דיבור". עבורי הוא מבטא את יחסי אליך זה כ-50 שנה. עבורי ועבור רבים מאנשי השדה שלנו גילמת את מה שכתב רש"י על נח בפסוק: "ויחל נח איש האדמה" – אדוני האדמה. ואכן, ידעת לקרוא את הצמח, וכל רגב אדמה שחפנת בכפך – דיבר אליך ויכולת להתאים לו את העיבוד הדרוש. בגיל מבוגר מכולנו, חדי הראיה, היית הראשון לגלות את הכתם הראשון של מחלת הכשותית במלון, את המוקד הראשון של מחלת הכמשון בתפוחי אדמה ולהעריך את מצב הנגיעות במזיק פרודניה בגידולים השונים. עד הגיעך לגיל 80 פיקחת על ריסוסי האוויר המתבצעים בבוקר השכם, וזאת לאחר שוידאת שההשקיה שהיתה מתוכננת לאותו לילה הסתיימה.

בזכותך נשלחתי ללימודי תואר שני בהגנת הצומח כדי שאוכל להחליף אותך בתפקידך כאחראי על הגנת הצומח בסעד וכדי שתוכל להתקדם מבחינה מקצועית. התקדמת והיית מדריך הגנת הצומח בשער הנגב, כאשר הועדה החקלאית במועצה זו היתה עדיין אימפריה. לימדת אותי לקח חשוב שאותו אני נוצר בקרבי ומעביר אותו לכל החניכים שלי: ערכה של ההשכלה האקדמאית קטן כאשר מנסים ליישם אותה בשדה ללא נסיון מוקדם.

בשנות ה-70 וה-80 של המאה שעברה נחשבת לאוטוריטה בכל האיזור בנושאי הגנת הצומח וכהכרה בכך הוענק לך בגיל 65 "אות יקיר הגנת הצומח" מאת משרד החקלאות. בגיל 80, עם פטירתה של בתך האהובה לאהילה ז"ל, תש כוחך והרגשנו שאנו מאבדים אותך אט-אט. מאז ועד היום התדרדר מצבך עד לכתך מאתנו הבוקר.

אסתר, יענקוש, רבקיית וכל בני המשפחה – קבלו את תנחומי. אבשלום יחסר לי כמורה וכחבר.

אפי אפולוס

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים וימתקו לך רגבי אדמתך אשר כה אהבת.

דיווח *selfen* האסיפות האחרונות... וואו!

1. אסיפה 14 (אחרונה) לשנת 2012 – באסיפה זו היו שני סעיפים :

א. **בחירת צוות ערבות הדדית / פרט** – מאז שינוי אורחות החיים בסעד, קיבל הצוות הזה משנה חשיבות, ותפקידיו בנוסף לתפקידים המסורתיים של צוות פרט, שפעל לאורך כל שנות הקיבוץ (ועדת-חברים לשעבר) לתת מענה לציבור החברים באותם מקרים, שהנהלים הרגילים לא עונים על צורך חשוב כזה או אחר. מרגלית שריד רכזה בנאמנות ובמסירות את הצוות לאורך שלוש השנים האחרונות, ועל פי בקשתה היא הוחלפה, על ידי רותי שלוין שזכתה לרוב גדול מאד בבחירתה בנוסף לרותי נבחרו לצוות: רועי גולן, שרה פולק, מתי רפפורט, דליה רועי, חנוש, ועו"ס המועצה האיזורית. בדיון פרטה מרגלית מעט את עבודת הצוות, מספר הפניות שהיו אליו, דרך העבודה ועוד. לסיכום אנחנו מודים למרגלית, ובליבנו אמונה שרותי והצוות שנבחר, יעשו גם הם את העבודה באותה צורה טובה, ומאידך מתפללים שתהיה להם עבודה מעטה.

ב. **תכנית משק לשנת 2013** – חלופ עמד על כך שהתוכנית העסקית לשנת 2013 תאושר עוד בטרם הסתיימה השנה וכך היה. חלופ תאר את הקשיים שחווינו לאורך שנת 2012 במספר פעילויות מרכזיות, כמו הגזר, הרפת, והחממה, ומאידך העיר את האורות החיוביים שהיו לנו לאורך השנה בדמות החיטה ועוד. לקראת שנת 2013 פעלה הוועדה הכלכלית בניהולו של חלופ, על מנת לארגן נכון את הפעילויות העסקיות, מתוך כוונה להקטין עד כמה שניתן את הבעיות שנמצאות בשליטתנו, מתוך הבנה שעל אלו שאינן בשליטתנו איננו יכולים להשפיע. מי ייתן והתכנית האתגרית לשנה זו אכן תעלה יפה, ונחזור לקצב גידול, צמיחה ורווח, כפי שידענו בשנים הקודמות.

2. **אסיפת אגודה קהילתית להתיישבות מספר 1 לשנת 2013** - באסיפה זו עסקנו בדיון ואישור תקציב האגודה הקהילתית לשנת 2013. לאט לאט אנחנו מתחילים לשוחח "בשפה קהילתית" כתוצאה מכך שחיים בתוכנו תושבי שכונת שקד, שהם זהים לנו בחברות באגודה הקהילתית, ומאידך אינם חברי הקיבוץ כמו כולנו. האגודה אחראית כידוע לכל הפעילויות המוניציפליות כמו: חינוך, תרבות, דת, ביטחון, הנוי הציבורי ועוד. מזה כשנתיים שאנחנו פועלים במתכונת זו, ונראה שהציבור למרות הקושי מתרגל לכך. סוף דבר התקציב אושר ברוב קולות גדול, ועכשיו רק נותר ליישם אותו, תוך הקפדה שלא לחרוג מהתכנית שאושרה.

3. **אסיפת חברים מספר 1 לשנת 2013** – באסיפה זו עסקנו בסעיף אחד בלבד והוא אישור תקציב הקהילה לשנת 2013. אני מוכרח לציין את העבודה העצומה שהייתי עד לה מצד עופר וישי, להכנת התקציב ולהצגתו באופן המדויק והמאיר ביותר. מדובר בתקציב עצום של קרוב ל 20 מיליון ₪, שבעצם מתווה את חיינו לאורך השנה. הדרך שבה הוכן התקציב השנה היה בחלוקה ל 8 כרטיסי תקציב שונים, שבכל אחד מהם השימושים מחד, והמקור לביצועם מאידך. ראוי לציין שתקציב 2012 הסתיים בחריגה של כ 13,000 ₪ בלבד (מספר אלפיות האחוז) ועל כך תודה לעוסקים במלאכה היומיומית, של הובלת הקהילה מחד, ושמירה על איזון תקציבי מאידך. גם במקרה זה עבר התקציב ברוב קולות גדול מאד, אבל לצערי בנוכחות מאד מצומצמת ובלתי ברורה של החברים.

ומכאן לעוד.....!!!

זה לא סוד שלאורך חודשים ארוכים אנחנו חווים, הופעה הולכת ויורדת של חברים לאסיפות. ברור לי שהסיבות לכך רבות ומגוונות, וכל אחד וסיבותיו עמו. אבל מאידך התופעה הזו שכבר לא ניתן להתעלם ממנה, על רקע התשבחות ל"אסיפת סעד" בעבר, מחייבת אותנו לחשוב מה נכון, ראוי ואפשרי לעשות. אסור לנו לדעתי לתת לאינרציה לעשות את שלה, משום שמחר מאד אנחנו עלולים להגיע חלילה לכך, שהחלטות החשובות ביותר לכולנו יתקבלו בפורומים קטנים, והציבור ייודע להן בדיווח בלבד. בכוונתי לקיים דיון בנושא זה במזכירות, ואולי אף לערוך ברור ציבורי על מנת לתאם ציפיות בין המוסדות ובעלי התפקידים, לבין הציבור כולו בשאלה החשובה הזו.

עמ' 106 - בוקי

בוקר 9:00 - 9:45

רגע לפני שיוצאים לטייל, ננצל את יום השבתון לעיון ולימוד סוגיות הקושרות יחד דת ומדינה.

9:00-9:45 הרב אליעזר איגרא: בתי הדין הרבניים במדינת ישראל – תמונת מצב

הרב אליעזר איגרא, רבה של כפר מיימון, ומועמד לְמִשְׁרַת הרב הראשי לישראל, מכהן כיום כדיין בבית הדין הגדול בירושלים, מוסד אליו מתנקזים מקרים מורכבים של גירושין וברור מעמד אישי (יהדות, ממזרות). בית הדין הרבני מהווה נקודת ממשק חשובה ביחסי דת ומדינה במדינת ישראל. הדין האישי במדינת ישראל כיום כפוף לחוקי ההלכה, אולם חלק גדול מהציבור בישראל הנזקק שירותים אלו הוא ציבור שבחר שלא לחיות על פי ההלכה בתחומי חיים אחרים. כיצד מתמודדת מערכת בתי הדין עם מציאות זו?

9:45-10:10 הרב ארי: בחירה במועמד שהורשע בפלילים

האם אדם שהורשע בעבר בפלילים רשאי להציג את מועמדותו להיבחר למשרה ציבורית? האם מותר לבחור במועמד כזה? מתי יוכל לשוב ולכהן בתפקיד ציבורי?

לכל ציבור החברים

ביום חמישי הקרוב, יג' שבט תשע"ג, 24.1.13

במלאת שלושים לפטירתו של אבשלום זיוון ז"ל

תתקיים אזכרה לזכרו במועדון לחבר.

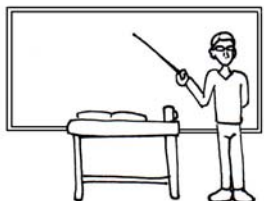
16.30 עליה לקבר.

17.00 מנחה במועדון לחבר.

17.30 לימוד משניות ודברים לזכרו.

חברים מוזמנים להצטרף!

המשפחה

דוחינוק

אז מה היה לנו בחודשים האחרונים במערך החינוך המשלים ?

עברנו את מבצע "עמוד ענן" בתעסוקה מלאה בפעילויות חוץ ופנים. ראינו כי ישנו רצון גדול לנתינה ותמיכה מחוץ ומפנים דבר שעזר לנו מאוד. חלק מהפעילות צולם וליאור לנדאו ערכה זאת לקליפ נעים אותו נראה לילדים בקרוב. תודה רבה לליאור על היוזמה והבצוע. לאחר המבצע עזבו אותנו מדריכי החטיבה (שהיו איתנו כחודש..) ובמקומם קיבלנו בשמחה להדרכה את חגית ומנחם בלומנטל.

לקראת חנוכה עסקו הבתים בלימוד בנושא החורף וחנוכה. שיאה של הפעילות היה יריד הצדקה אותו ריכזה ספיר חביביאן (אורן). ביריד גוייס סכום יפה אותו העברנו למרכז אורנית של עזר מציון בבי"ח שניידר. תודה לספיר, למדריכי התיכון, לילדי החטיבה ולכל הצוותים והילדים על פעלם. זוהי מסורת יפה שיש במה להתגאות וליהנות ממנה. לאחר היריד יצאו תלמידי י"ב לטיול האופניים לאילת. טיול שעבר ב"ה בהרגשה של סיפוק, הנאה והצלחה. תודה לבנצי לנדאו ולמדריכי התיכון על התכנון והליווי. ילדי החטיבה יצאו ליום טיול מאתגר באזור עין ירקעם בהדרכתה של אושר ברנע.

לאחר חנוכה נכנסנו לשגרה ברוכה: בבתים הצעירים א-ו, ישנה פעילות של חוגים, לימוד פ"ש, ופעילויות חברתיות. בבית כולל ב-ג, נכנסה רחלי לביא להדרכה במקומה של מורן טובים שילדה במזל-טוב בן. מכאן ברכתנו אליך מורן שתזכו את ואביגד לגדלו בבריאות ושמחה ביחד עם ילדיכם.

לקראת ט"ו בשבט אנו עוסקים במחזור ושותלים שתילים באזור הבתים. ילדי כתות ד-ו עובדים ומייצרים מחומרים ממוחזרים שרפרפים וחפצים שימושיים.

בשבועות הקרובים נכניס למסגרת השעות שלנו תכנית לילדי כתות א-ג של "חוסן" על דרכי התמודדות במצבי לחץ וחרדה. הצוות כולו יעבור גם הוא הכוונה ויתקיים מפגש גם לכלל ההורים. גם הדרכה במתן עזרה ראשונה תינתן לצוות בחודש הקרוב.

בשבת האחרונה ארחו ילדי כיתה ז' ומשפחותיהם את ילדי כיתה ז' מכפר עזה וזאת במסגרת "שנת בר המצווה" נראה שהילדים נהנו ולמדו. תודה לרב ארי על השיעור המשותף לילדים ולחגית ומנחם בלומנטל על ארגון השבת.

נשמח לקבל לבתים ריהוט וחפצים שלכם אין בהם צורך.

שבת שלום

אורלי וידס

לשרה רבלין

מזל טוב להולדת הנין

נכד אחיה ולאהי רזנספלד

בן אניקול ולאליאב רזנספלד

אחד fen-1-

יוסף (הנשי) בנהרד מספר על 1938

מסכת תחנות

תחנה ראשונה - ילד קטן בן ארבע בגן עירוני בברלין הבירה, עליו משתובב עם כל הזאטוטים בגן עירוני בברלין הבירה, ולפתע הס, דומיה. וברקע נשמע קולה הצווחני של הגנת: "אין לנו כאן בגן שלנו מקום לילד יהודי". ואז נפתחה הדלת, ואני מוצא את עצמי לראשונה בחיי לבדי ברחוב. לראשונה, מבלי להיות צמוד לכף ידה העדינה של אמי. לראשונה ברחוב הסואן והזר, ומול עיני עשרות רגליים רועמות במגפי עור, וקולות של גרמנית אחרת, גסה וקולנית באזני, וצחוקים פרועים, וריחות מעלים קבס של בירות ונקניקי-דס. ואז לראשונה בחיי חוויתי שיש אני - ויש הם, והבנתי שאני - זה לא הם. שאני - זה אבא ואמא וסבא וסבתא חולה, ודוד יהושע וסבא ובת הזודה, עדה מחייכים ומלטפים, והם - זה פרידריך ופרנץ-יוזף, ועוד כאלה אחרים חמורי סבר במעילי עור מסריחים. אני - זה סיפורי תנ"ך ויוסף ודוד ושמואל, והם - זה האחים גרים האכזרים ומקס ומוריץ ויהושע הפרוע.

תחנה שניה, 1938 - ואנחנו בשיט בים התיכון. יוצאים מטרייסט על האוניה גלילאה. והים גבה גלים, והקיבות של הנוסעים עולות על גדותיהן, אבל גם הלבבות של כולם עולים על גדותיהם. האניה עמוסה מפה לפה ואין מקום בתאים, והחלוצים, הגרעינים, ובני הנוער לנים על הסיפון, ורוקדים ושרים ברצף בשבעת ימי הנסיעה, בואכה יפו. ושם עוגנת האניה מחוץ לנמל שאינו מספיק עמוק, ומגיעות סירות דייג צבעוניות ושני דייגים ערבים גברתנים. האחד עולה לסיפון והשני נשאר בסירה. והדייג הענק והשחום תופס את הנוסעים אחד אחת, זקנים נשים וטף, וזורקם מטה אל חיק הגברתן שבסירה, כשהאניה והסירה עולות ויורדות זו למול זו, ובכל זריקה נשמע קול צווחה של הנופלים. ואני, באותו מעוף של שנייה שבה ריחפתי באוויר, לחוף הזהוב, לצבעים העזים, לריחות ולקולות החדשים שסופר לנו עליהם, כאילו כל "עברי האירופי" נשאר מאחורי בספינה, ואני חשתי **בזיק שנייה של מעוף כאילו נולדתי מחדש**, ונפטרתי מן הפחד לעד.

תחנת 1948 - בכיס החזה המנופח מגאוה, אני מחזיק כרטיס ח"ח כחול. כרטיס-חצי-חייל. בני ה-16 בירושלים היו מגוייסים, משרתים, מתאמנים, מבצרים, ופועלים ושומרים ובעיקר משמשים כקשרים ורצים בתקופת המאבק והמצור על ירושלים. מאין מכשירי רדיו פועלים (אין חשמל), שמענו חדשות בעיקר מפי השמועות, וזה לא היה נורא כל כך, שכן, אנו היינו החדשות, כך בכל אופן הרגשנו. ואם אי פעם יכולתי לשמוע את **משק כנפי ההיסטוריה**, זה קרה אז יום יום בהולדת המדינה.

תחנת 1967 - שישה ימים וזה הכל, וירושלים חזרה אלינו כאילו לא עברו עשרים שנה שאיבדנוה. שנים לפני, עוד בזמן המנדט, היה איזה בן דוד של אבי ששרת בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה. הוא קפץ מעירק לחופשה בירושלים, ולקח אותי לטיול בעיר העתיקה. כשרצה להיכנס למתחם הר הבית, הצדיעו לו ולמדיו שומרי הוואקפ בכניסה של שער המוגרבים, אבל אמרו: "אתה - תפאדל, אבל אל-וואלד אל-יהוד ממנוע - אסור, לא נכנס!" ואז נדרתי נדר בלבי שיבוא יום ואני אעבור בשער הירוק הזה. נדר של בן 10. והנה אני מיד עם שוך הקרבות ב-67, מחביא זוג סנדלים תחת אבן אחת, ועולה בקומה זקופה להר הבית. נכנס לאל-אקצה, יורד

לפנים שער הרחמים, ומסובב את תחום ההר סביב סביב, מבלי לשטוף את העיניים כאבן השתייה, במקום הדביר, ומתיר את נדרי.

תחנת 1950- מצטרפים לגרעין השביעי בסעד. ואנוכי עומד כטרמפיסט על גבי משאית שמיטלטלת לנגב. דרומה מגדרה, מתחיל להעלם הירוק ולאט לאט משתלט הצהוב והיבש על הנוף. לאחר נסיעה על שתי רצועות אספלט צרות ברוחב המרחק שבין צמיגי משאית, שזה היה כביש סעד של אז, הוריד אותי הנהג, ובהינף יד צעק: "זה המקום", והשאירני בתוך ענן אבק ליס. והנה אני עומד ומחפש את סעד, את המקום. למולי – שמיים, ארץ, ועץ בודד במרחק. ואני עומד למולם ומסתכל בהם, והם – שמיים וארץ ועץ בודד מסתכלים עלי חמוש במצלמת בוקס ואקורדיון. ובזה הרגע, מבלי חשוב, הבנתי לאשורי, שפה במקום הזה שאיננו מקום – זה יהיה המקום שלי.

תחנת חנייה זמנית.. תחנה רבת שנים ועיקר העיקרים. תחנת חיבה ואהבה, הולדת הבנים ובניין המשפחה. רכישת מקצוע, ועונג עמל הכפיים, וריחוף על כנפי יצירה. הקמת יישוב, והבנת רעיון הקיבוץ הלכה למעשה... ותחנה אחרונה.

הנל' כרנהר?

"לא אחיל ולא ככוח כי אט כרוח..."

מי שהגיע למועדון לחבר ביום חמישי בערב זכה לחוויה מרתקת ולהיכרות עם אדם מיוחד – אביחי שלי מנתיבות. בן 29, עיוור וכבד שמיעה, גיינג'י עם חיוך כובש, חתן עולמי לתנ"ך, עובד היום בבורסה עם תואר במנהל עסקים ותואר שני במשפטים. הוא סיפר את סיפורו במשך שעה והותיר את קהל השומעים כמעט ללא נשימה...

ממליצה החום להזמינו שוב על מנת לאפשר לציבור רחב יותר להיחשף לאביחי ולסיפורו. מגיע לו קהל ומגיעה לכל הציבור הזדמנות להכיר אותו!

אילה פורת

הודעה מארפאת מכבי- סעד

ביום הבחירות – יום שלישי, 22.1.13, י"א שבט –

כל מרפאות מכבי בארץ יהיו סגורות

לרבות מרפאת מכבי – סעד.

במקרים דחופים אפשר לפנות אל האחות הכוננית.

עוד על ימיו חדרי האוכל לאירועים.

לפני שבועיים כתבה דליה רועי על המחיר שאותו צריכים אנו לשלם תמורת השימוש במועדון לחבר או בחד"א, ואני רוצה להרחיב על נושא אחר - אך עדיין באותו עניין.

בשבוע שעבר התקיימה בסעד ברית לבנו של האחין שלי. פנינו לתומנו להנהלת הקייטרינג על מנת להיעזר בשרותיה הידועים לטוב, אך נאמר לנו שקייטרינג סעד לא עושה אירועים בשעות הבוקר עקב העומס של אספקת מזון לגנים וכו'. מסיבה זו בקשנו "לשכור" את חדר האוכל על מנת לעשות את האירוע בכוחות עצמנו.

לאחר מחשבה, החליט הזוג הצעיר להזמין קייטרינג מבני ברק, שכמובן מביא את הכל איתו ולא משתמש בציוד כלשהו מחדר האוכל - כמו סכו"ם, מפות וכו'. (וכי מה יותר טוב או פשוט מזה?)

האירוע ב"ה התקיים על הצד הטוב ביותר, אך התברר לנו בדיעבד, שישנה החלטה של ענף המזון, שלא להביא קייטרינג "מתחרה" לקייטרינג שלנו (מה רע בתחרות?), וגם בגלל ענייני כשרות. אמנם ניתן לערוך בכל זאת אירוע בכוחות עצמיים, אך ללא הבאת מזון מחוץ לסעד. משתמע מכך, שאם המשפחה דואגת לבד למזון, סומכים עליה שלא תביא לכאן אוכל שאינו כשר, אך כשמדובר בקייטרינג מחוץ לסעד, ישנו חשש שהמשפחה תביא מזון טרף, לא עלינו? ואגב, גם אם משפחה תביא באופן תיאורטי קייטרינג טרף, האם יקרה משהו? הרי ממילא אין שימוש כלשהו בכלי המטבח.

אפשר להבין שיש להגביל קייטרינג מבחוץ שלא ישתמש בקירור של המטבח ולא יעבור עם האשפה בתוך המטבח בדרך לזבל, אך מה כל כך איכפת לענף המזון מי הכין את האוכל לאירוע? אם הקייטרינג של סעד אינו יכול לערוך את האירוע ו/או שהמשפחה רוצה מטעמיה היא קייטרינג אחר, מדוע ייאסר השימוש באולם לרווחת המשפחה? לא סומכים על המשפחה שתשאיר את המקום נקי ומסודר?

במקומות רבים בעיר ובכפר, ישנו בכל בית כנסת אולם אירועים, המושכר למתפללים, ואין איש בודק שם את כשרות האוכל המובא למקום, (ותמיד זה קייטרינג...). סומכים על האנשים.

מדוע כאן אין אפשרות להביא אוכל מבחוץ? לא סומכים על החברים שיביאו מזון כשר? מדוע האפשרות היחידה היא "לשכור" את המועדון שעלותו כפליים, והוא קטן יותר ופחות מרווח?

אגב, יפה עושה ועדת דת המאפשרת לקיים ברית באולם בית הכנסת, עם שימוש במזגנים ובחשמל, וכל זאת ללא עלות. כאן נותנים הרגשה של בית ושאלום התפילה שייך לכולם...

מכל ההסברים שקיבלנו, טרם הבנתי מדוע איננו יכולים לעשות שימוש חפשי במשאב המדהים שיש לנו? (כמובן בתיאום ומבלי לגרום לנזק חס וחלילה).

והרי למי שייכים חדרי האוכל האלה? האם הם לא של כולנו בצורה שווה ואחידה?

האם למי מתושבי הקיבוץ יש בעלות עליהם יותר מהאחר? ובכלל, מי רשאי להחליט על כך?

לעניות דעתי כדאי מאד לעשות "חושבים" ואולי אף להביא את הנושא לאסיפת חברים, כי לכולנו הזכות ליהנות מהאוצר היקר שיש לנו במידה שווה וזה אומר גם להביא קייטרינג חיצוני.

הליכה לקראת חברים ותושבים - תיתן לכולם הרגשה טובה יותר של שייכות ושל בית.

איך ננהל תקציב מאולץ?

אחד הקשיים של כולנו הוא להתנהל בצורה נכונה ומאוזנת. ישנם אנשים שמרגישים לחץ מתמיד שיש להם חוסר במזומנים, כדי לחיות בצורה סבירה. זה לא דבר יוצא דופן, גם אנשים שמרוויחים סכום כסף נכבד לא מצליחים להתנהל בצורה מאוזנת. (בדוק!!)

המסקנה היא: לא חשוב כמה אתה משתכר אלא איך אתה מתנהל עם התקציב שיש לך!
אז מה עושים?

הצעד הראשון שיש לעשות הוא להכין טבלה שבה כלולים כל הסעיפים של ההוצאות שלנו. הטבלה תתייחס לחודש בו יש לנו נתונים מוגמרים ולכן זו תהיה טבלה של חודש או חודשיים קודמים. כדי לקבל תמונה מהימנה יש להכין טבלה של 3 חודשים קודמים ואח"כ לחשב את הממוצע של כל סעיף.

איזה סעיפים נכלול? הכוונה לכלל הסעיפים מהסעיף הקטן עד לסעיף הגדול. למשל: כלכלה, חינוך, חינוך ב"פ, דמי כיס לילד, מתנות, נסיעות ועוד. ניתן להיעזר בדו"ח שיש לנו מהבנק, דפי דיווח מחברת האשראי וגם מדפי תקציב שמקבלים מהמזכירות. מנגד יש לכתוב את סעיף ההכנסות שלנו. ובסוף יש לחשב את היתרה.

עוד דבר חשוב: יש סעיפים שהם סעיפים תקופתיים כמו חופשה משפחתית, הוצאה על טסט שנתי, ביטוחים שונים שמשלמים רק פעם בשנה ועוד. סעיפים אלה יש לחלק ל-12 ולהוסיף אותם בטבלת התקציב החודשי. בתקציב החודשי יש לשמור 5% לבלתי"ם (בלתי מתוכנן) ולכתוב בסעיף זה: בלתי"ם. למה לשמור? מכיוון שיש לנו הוצאות שאנו לא מתכננים אותם אך הן מגיעות, למשל: מזגן/מכונת כביסה/יבשן/מקרר שיצא מכלל שימוש והביטוח לא משלם את כל העלות שלו, מתנות חתונה שלא לקחנו בחשבון ועוד. יש לשמור סכום זה בצורה זמינה ולא בחסכון סגור, כדי שיהיה ניתן להשתמש בו בעת הצורך ללא שימוש בהלוואה.

פעולת הכנת הטבלה ואיסוף הנתונים אורכת כשעה בפעם הראשונה, אך כשמבצעים אותה מידי חודש זמן החישובים קצר יותר ובסה"כ יש סעיפים של הוצאות די דומות וקבועות (חינוך, קו"ח וכו'). מומלץ ששני בני הזוג יעשו זאת ביחד.

ממשובים שקבלתי מזוגות שעשו זאת ומניסיון אישי, כשמתקבלת תמונה ברורה של המצב הכלכלי יש הרגשה רגועה יותר, הרגשה של שליטה במצב ואפשרות לתכנן עתידי. זוג אחד אף סיפר לי שאחרי ליקוט הנתונים לטבלה, הצליח להוריד את ההוצאות שלו ל 50% (!!), אמנם לא כל אחד מצליח לעשות זאת כ"כ מהר, אך ללא ידע מהן ההוצאות שלנו לא נוכל גם לצמצם אותן ובוודאי לא נוכל להתארגן ליעדים שאנו רוצים לחסוך עבורם.

בהצלחה ובהנאה!

מי שרוצה לקבל ממני טבלה מוכנה יכול לקבל ממני. רצוי לשלוח לי מייל ואשלח בקובץ.

המייל שלי: metouka12@gmail.com

מתוקה לייכטר

טיפ קטן לאריות גדולות... - מה יותר זול?

מוצר באריזה גדולה או קטנה?

כולנו חושבים שהמוצר באריזה הגדולה! ואולם מתברר שלא כך הם פני הדברים בכל המוצרים. בבדיקה שנערכה ב-12 בדצמבר באתר 'מיי סופרמרקט', המאפשר לערוך השוואת מחירים בין הרשתות ובין מוצרים שונים באותה רשת, נמצאו בכולן פערי מחירים לטובת האריזות הקטנות, לעתים אף של עשרות אחוזים.

שימו לב!